Roman

History M5

CHAPTER 5

Rome and the Rise of Christianity

600 B.C.–A.D. 500

Key Events

As you read, look for the key events in the history of Rome and early Christianity.

- *Romans overthrew the last Etruscan king and established a republic.*
- *Romans crushed Hannibal and won the Second Punic War.*
- *Augustus became the first emperor, signifying the beginning of the Roman Empire.*
- *Constantine proclaimed official tolerance of Christianity.*
- *Germanic tribes defeated the Romans, and the empire fell.*

The Impact Today

The events that occurred during this time period still impact our lives today.

- *Using their practical skills, the Romans made achievements in law, government, language, and engineering that became an important part of Western civilization.*
- *In the last two hundred years of the Roman Empire, Christianity grew, along with its new ideals of spiritual equality and respect for human life.*

อารยธรรมโรมัน (Roman Civilization)

- - เป็นอารยธรรมที่เรืองอำนาจต่อจากจักรวรรดิกรีก
- - กำเนิดบนคาบสมุทรอิตาลี
- - เมืองหลวง คือ กรุงโรม(Rome)
- - เป็นอารยธรรมทางทะเลเช่น เดียวกับกรีก (ไม่ใช่อารยธรรมลุ่มแม่น้ำเหมือนอารยธรรมอียิปต์และอารยธรรมเมโสโปเตเมีย)
- - เดิมคาบสมุทรอิตาลี มีคน 2 กลุ่มอยู่แล้ว
- กรีก และ อีทรัสกัน(Etruscan)
- - โรมันรับอารยธรรมจาก 2 กลุ่มนี้
- - จากกรีก ----ตำนาน ความเชื่อ ศิลปะ การแกะสลัก
- - จากอีทรัสกัน ------ ความเชื่อ เทพเจ้าหลายองค์ การสร้างประตูโค้ง(Arch)

Horatius at the Bridge

One of the great heroes of early Rome was Horatius, whose bravery in battle made him a legend. As the story goes, Roman farmers, threatened by attack from the neighboring Etruscans, abandoned their fields and moved into the city of Rome, protected by the city's walls. One weak point in the Roman defense was a wooden bridge over the Tiber River. On the day of the Etruscan attack, Horatius was on guard at the bridge.

A surprise attack by the Etruscans caused many Roman troops to throw down their weapons and run. Horatius acted promptly, urging them to make a stand at the bridge in order to protect Rome. As a last resort, he challenged the Roman troops to destroy the bridge while he made a stand at the outer end to give them more time.

At first, the Etruscans held back, astonished at the sight of a single defender. Soon, however, they threw their spears at the lone figure who barred their way. Horatius blocked the spears with his shield and held his ground as the Etruscans advanced on foot, ready to overwhelm him.

Meanwhile, the Roman soldiers used the extra time to bring down the bridge. When Horatius heard the sound of the bridge crashing into the river behind him, he dove, fully armed, into the water and swam. Despite the arrows that fell around him, he safely reached the other side. Rome had been saved by the courageous act of Horatius, a Roman who knew his duty and was determined to carry it out.

Why It Matters

Courage, duty, determination—these were common words to many Romans, who believed that it was their mission to rule nations and peoples. Whereas the Greeks had excelled in philosophy and the arts, the Romans were practical people. They knew how to govern, make laws, and build roads that took them to the ends of the known

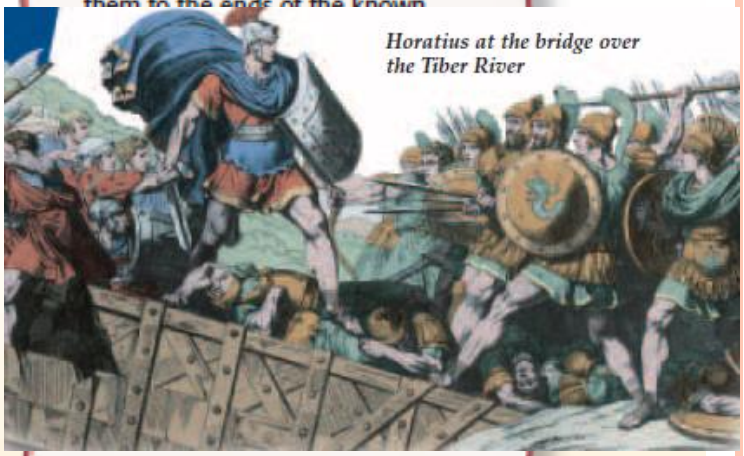

Horatius at the bridge over the Tiber River

- ตำนานโฮราธิอุส วิถีแห่งวีรบุรุษโรมัน สอนให้คนโรมันรู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบและความกล้าหาญ ความเป็นวีรบุรุษคือการไม่กลัวการเผชิญหน้ากับความตาย วิถีแห่งวีรบุรุษถือว่าการตายในสนามรบนั้นมีเกียรติและศักดิ์ศรียิ่งกว่าการเอาชีวิตรอดจากสนามรบที่ปล่อยให้ไพร่พลล้มตายแทน

SECTION 1

The Rise of Rome

Guide to Reading

Main Ideas
- The Romans conquered the plain of Latium, the Italian peninsula, and then the entire Mediterranean world.
- Their practical political skills allowed the Romans to maintain control over their conquered lands.

Key Terms
republic, patrician, plebeian, consul, praetor

People to Identify
Latins, Etruscans, Livy, Hannibal

Places to Locate
Rome, Sicily, Carthage, Alps

Preview Questions
1. How did the Etruscans impact the development of Roman civilization?
2. How did the Roman Republic gain control of the lands of the Mediterranean?

Reading Strategy
Categorizing Information As you read this section, complete a chart like the one shown below listing the government officials and the legislative bodies of the Roman Republic.

Officials	Legislative Bodies

Preview of Events

700 B.C. | 600 B.C. | 500 B.C. | 400 B.C. | 300 B.C. | 200 B.C. | 100 B.C.

- 650 B.C. Etruscans control Rome
- 509 B.C. Romans overthrow Etruscans
- 146 B.C. Rome destroys Carthage
- 129 B.C. Rome obtains first province in Asia

- ชาวโรมันสืบเชื้อสายมาจากพวกอินโดยูโรเปียน เช่นเดียวกับชาวกรีก ถิ่นฐานของชาวโรมัน อยู่บริเวณที่ราบตอนกลางของคาบสมุทรอิตาลี ที่เรียกว่า ละติอุม (Latium) กลุ่มชาวละตินสร้างบ้านเรือนอยู่ในแถบที่ราบลุ่ม แม่น้ำไทเบอร์ พวกนี้พูดภาษาละติน

The Land and Peoples of Italy

Italy is a peninsula extending about 750 miles (1,207 km) from north to south. It is not very wide, averaging about 120 miles (193 km) across. The Apennine (A•puh•NYN) mountain range forms a ridge from north to south down the middle of Italy that divides west from east. Italy has some fairly large fertile plains ideal for farming. Most important are the Po River valley in the north; the plain of Latium, on which the city of **Rome** is located; and the region of Campania, to the south of Latium.

- คาบสมุทรอิตาลี มีลักษณะยาวแหลมจากเหนือจรดใต้ มีเทือกเขาแอพเพียนไนส์ ทอดตัวจากเหนือถึงกลางคาบสมุทร
- มีพื้นที่ราบลุ่มอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูก
- กรุงโรมตั้งอยู่ในภูมิภาคแซมพาเนียทางใต้ของละติอุม

The Impact of Geography In the same way as the other civilizations we have examined, geography played an important role in the development of Rome. The Apennines are less rugged than the mountain ranges of Greece and did not divide the Italian peninsula into many small, isolated communities. Italy also had more land for farming than did Greece, enabling it to support a large population.

The location of the city of Rome was especially favorable to early settlers. Located about 18 miles (29 km) inland on the Tiber River, Rome had a way to the sea. However, it was far enough inland to be safe from pirates. Because it was built on seven hills, it was easily defended. In addition, it was situated where the Tiber could be easily crossed. Thus, it became a natural crossing point for north-south traffic in western Italy. All in all, Rome had a good central location in Italy from which to expand.

The Italian peninsula juts into the Mediterranean, making it an important crossroads between the western and eastern Mediterranean Sea. Once Rome had unified Italy, it easily became involved in Mediterranean affairs. After the Romans had established their Mediterranean empire, governing it was made easier by Italy's central location.

The Greeks came to Italy in large numbers during the age of Greek colonization (750–550 B.C.). They settled in southern Italy and then slowly moved around the coast and up the peninsula. The eastern two-thirds of **Sicily**, an island south of the Italian peninsula, was also occupied by the Greeks. The Greeks had much influence on Rome. They cultivated olives and grapes, passed on their alphabet, and gave the Romans artistic and cultural models through their sculpture, architecture, and literature.

The early development of Rome, however, was influenced most by the Etruscans, who were located north of Rome in Etruria. After 650 B.C., they expanded into north-central Italy and came to control Rome and most of Latium. The Etruscans found Rome a village but launched a building program that turned it into a city. Etruscan dress—the toga and short cloak—was adopted by the Romans. The organization of the Roman army also was borrowed from the Etruscans.

Reading Check **Evaluating** What role did geography play in the prosperity and defensibility of Rome?

- คนที่มาอยู่ในคาบสมุทรช่วงแรกเป็นคนกรีก ซึ่งถือเป็นผู้ส่งต่ออารยธรรมให้โรมันนำมาต่อยอด
- กลุ่มคนอีกกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อโรมันคือพวกอีทัสกันที่เข้ามาปกครองโรมัน
- ถ่ายทอดความรู้ด้านการก่อสร้างและการรบ

- **ชาวอีทรัสกัน ที่อยู่ทางฝั่งตะวันตกหนือแม่น้ำไทเบอร์ ได้ขยายอำนาจลงมาปกครองที่ราบละติอุมอันเป็นที่อยู่ของชาวละติน และได้เข้ามาปกครองกรุงโรม**
- **ต่อมาชาวโรมร่วมมือกันขับไล่กษัตริย์อีทรัสกันออกไปจากโรม และได้สถาปนาโรมเป็นรัฐอิสระ มีผู้นำที่ประชาชนเป็นคนเลือก**

- - 509 B.C. ขับไล่ชาวอีทรัสกัน และปกครอง
- -สังคมโรมมันมีชนชั้น คือ
- -ชนชั้นแพทริเชียน(Patrician) ชนชั้นสูง ขุนนาง ชนชั้นปกครอง
- -ชนชั้นเพลเบียล(Plebeians) เป็นชนชั้นสามัญ
- ทั้ง 2 กลุ่มนี้ขัดแย้งกันเพราะชนชั้นล่างต้องการมีส่วนร่วมในการปกครอง
- -264 B.C. ชาวโรมันยึดครองคาบสมุทรอิตาลี จัดการปกครองแบบสาธารณรัฐ

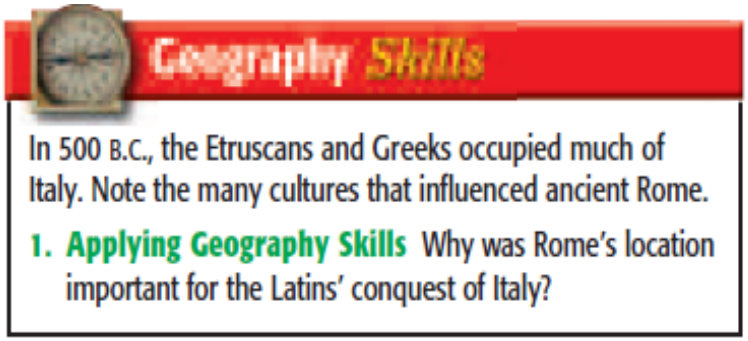

Geography Skills

In 500 B.C., the Etruscans and Greeks occupied much of Italy. Note the many cultures that influenced ancient Rome.

1. **Applying Geography Skills** Why was Rome's location important for the Latins' conquest of Italy?

The Roman Republic

Roman tradition maintains that early Rome (753–509 B.C.) was under the control of seven kings and that two of the last three kings were Etruscans. Historians know for certain that Rome did fall under Etruscan influence during this time. In 509 B.C., the

Timeline

- 509 BC- 27 BC- Roman Republic
- 27 BC- 476 AD- Roman Empire (West)
- 330 AD- 1453 AD- Roman Empire (East)

Romans overthrew the last Etruscan king and established a republic, a form of government in which the leader is not a monarch and certain citizens have the right to vote. This was the beginning of a new era in Rome's history.

War and Conquest At the beginning of the republic, Rome was surrounded by enemies. For the next two hundred years, the city was engaged in almost continuous warfare.

In 338 B.C., Rome crushed the Latin states in Latium. During the next 50 years, the Romans waged a fierce struggle against people from the central Apennines, some of whom had settled south of Rome. Rome was again victorious. The conquest gave the Romans control over a large part of Italy.

It also brought them into direct contact with the Greek communities of southern Italy. Soon, the Romans were at war with these Greek cities. By 264 B.C., they had overcome the Greeks and completed their conquest of southern Italy. After defeating the remaining Etruscan states to the north over the next three years, Rome had conquered virtually all of Italy.

การจัดตั้งสาธารณรัฐโรมัน

- ตั้งโดยกษัตริย์อีทรัสกันองค์สุดท้าย
- อาณาจักรมีศัตรูรอบด้าน แต่ในที่สุดก็ขยายไปจนถึงทางใต้ของอิตาลี ทำให้ติดต่อกับกรีกโดยตรงและยึดครองกรีกในที่สุด
- ในระยะแรกปกครองระบอบกษัตริย์ เรียกว่า อิมพิเรียม (Imperium) กษัตริย์มีสภาซีเนตหรือสภาขุนนางเป็นที่ปรึกษา
- สมาชิกจะอยู่ในชนชั้นพาทริเชียน (patrician) แต่ต่อมาพวกละตินได้ขับไล่อีทรัสกันออกจากบัลลังก์และตั้งกรุงโรมขึ้น แต่อำนาจการปกครองยังเป็นดินแดนของพวกพาทริเชียน (patrician) เท่านั้น
- ราษฎรที่เรียกว่า เพลเบียน (plebeian) ซึ่งเป็นสามัญชนหรือประชาชนส่วนใหญ่ เช่น ชาวไร่ชาวนา ช่างฝีมือ ไม่มีสิทธิใดๆทางการเมือง

Why Rome Was Successful Romans believed that their early ancestors were successful because of their sense of duty, courage, and discipline. The Roman historian Livy, writing in the first century B.C., provided a number of stories to teach Romans the virtues that had made Rome great. His account of Cincinnatus (SIHN•suh• NA•tuhs), a simple farmer who was chosen as a temporary ruler to save Rome from attack, is one such example.

Looking back today, how can we explain Rome's success in gaining control of the entire Italian peninsula? First, the Romans were good diplomats. They were shrewd in extending Roman citizenship and allowing states to run their own internal affairs. Although diplomatic, however, they could be firm, and even cruel when necessary, crushing rebellions without mercy.

Second, the Romans excelled in military matters. They were not only accomplished soldiers but also persistent ones. The loss of an army or a fleet did not cause them to quit but instead spurred them on to build new armies and new fleets. In addition, they were brilliant strategists. As they conquered, the Romans built colonies—fortified towns—throughout

- **ทำไมโรมันจึงประสบความสำเร็จ**
- เหตุผลสำคัญคือความรู้จักหน้าที่ เป็นคนระเบียบ เคารพกฎเกณฑ์
- มีระบบที่ยืดหยุ่น รับฟังความเห็น เข้าถึงราษฎร แต่ขณะเดียวกันก็เข้มงวดด้านการทหารและการปราบปรามกบฏ

The Roman State

The Romans had been ruled by kings under the Etruscans. As a result, they distrusted kingship and devised a very different system of government.

The Government of Rome Early Rome was divided into two groups or orders—the patricians and the plebeians (plih•BEE•uhns). The patricians were great landowners, who became Rome's ruling class. Less wealthy landholders, craftspeople, merchants, and small farmers were part of a larger group called plebeians.

Men in both groups were citizens and could vote, but only the patricians could be elected to governmental offices. The chief executive officers of the Roman Republic were the consuls and praetors (PREE•tuhrs). Two consuls, chosen every year, ran the government and led the Roman army into battle. The praetor was in charge of civil law—law as it applied to Roman citizens. As the Romans' territory expanded, another praetor was added to judge cases in which one or both people were noncitizens. The Romans also had a number of officials who had special duties, such as supervising the treasury.

The Roman **Senate** came to hold an especially important position in the Roman Republic. It was a select group of about three hundred patricians who served for life. At first, the Senate's only role was to advise government officials. However, the advice of the Senate carried a great deal of weight. By the third century B.C., it had the force of law.

Cicero's Denunciation of Catiline in the Senate Romans devised a sophisticated system of government. What similarities can you find between the Roman Senate and our current government?

The Roman Republic had several people's assemblies in addition to the Senate. By far the most important of these was the **centuriate assembly.** The centuriate assembly elected the chief officials, such as consuls and praetors, and passed laws. Because it was organized by classes based on wealth, the wealthiest citizens always had a majority. The council of the plebs was the assembly for plebeians only, and it came into being as a result of the struggle between the two social orders in Rome.

The Struggle of the Orders There was often conflict between the patricians and the plebeians in the early Roman Republic. Children of patricians and plebeians were forbidden to marry each other. Plebeians resented this situation, especially since they served in the Roman army that protected the Republic. They thought that they deserved both political and social equality with the patricians.

- ผู้ปกครองสูงสุดของโรมันคือ consuls มีการเลือกมาจากชนชั้นสูงทุกปี ปีละ 2 คน และ Praetors 1 คน
- สภาสูงสุดคือสภาซีเนต ซึ่งสมาชิกสภามักจะมาจากครอบครัวร่ำรวยและชนชั้นสูง แม้จะตั้งสภาประชาชนแต่พวกเพเบลียนก็ได้รับสิทธิน้อยมาก ทำให้ชนชั้นล่างไม่พอใจ
- ความขัดแย้งระหว่าง 2 ชนชั้นคือชนชั้นสูงกับราษฎรที่อยากมีส่วนร่วมทางการเมือง นำไปสู่การเรียกร้อง จนพวกเพลเบียนมีสิทธิออกกฎหมายร่วมกับพวกพาทริเชียน เรียกว่า กฎหมายสิบสองโต๊ะ (Law of the Twelve Tables) เพื่อใช้บังคับกับชาวโรมันทุกคน ซึ่งกฎหมายสิบสองโต๊ะนับเป็นมรดกชิ้นสำคัญของโรมที่ถือเป็นแม่แบบของกฎหมายโลกตะวันตก

The most important feature of the republic was the ***Senate,*** whose 300 members were ***elected*** by citizens to ***make laws*** and taxes

The Government of Rome

In 451 BCE, government officials wrote down ***Rome's laws*** onto the ***Twelve Tables,*** which were hung in the forum for all citizens to see

The Twelve Tables were based on the idea that ***all citizens*** of Rome had a right to the ***protection*** of the law

SECTION 2

From Republic to Empire

- จากสาธารณรัฐสู่จักรวรรดิ

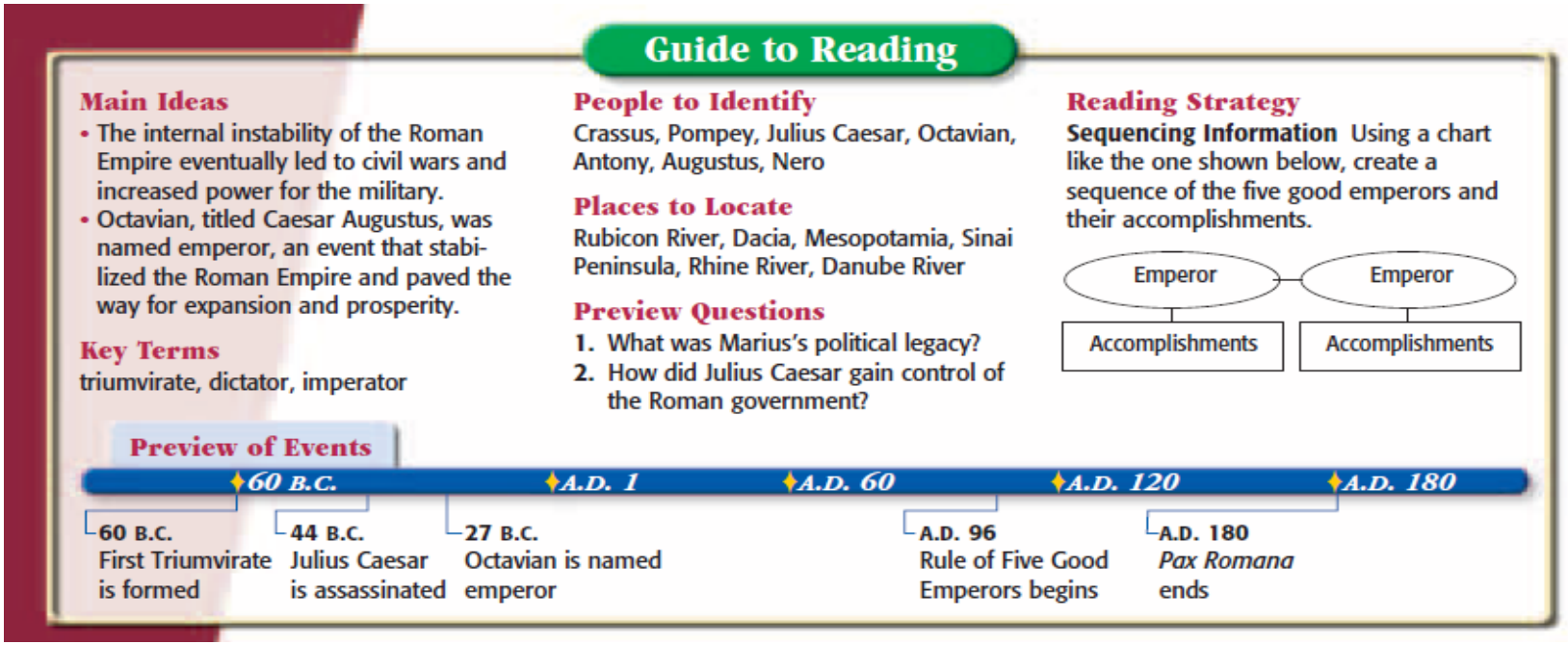

- ปัญหาการเมืองและความวุ่นวายภายในนำไปสู่สงครามกลางเมือง และอำนาจที่เพิ่มขึ้นของทหาร
- ซีซ่า ออกุสตุสตั้งตัวเป็นจักรพรรดิปกครองอาณาจักรโรมัน
- ก่อนหน้าที่จะตั้งตัวเป็นจักรวรรดิ ดินแดนของสาธารณรัฐโรมันเป็นการปกครองของระบบสามประมุข(Triumvirate)

Growing Inequality and Unrest

By the second century B.C., the Senate had become the real governing body of the Roman state. Members of the Senate were drawn mostly from the landed aristocracy. They remained senators for life and held the chief offices of the republic. The Senate directed the wars of the third and second centuries B.C. and took control of both foreign and domestic policy, including financial affairs. The Senate and political offices were increasingly controlled by a small circle of wealthy and powerful families.

Of course, these aristocrats formed only a tiny minority of the Roman people. The backbone of the Roman state and army had always been the small farmers. Over a period of time, however, many small farmers had found themselves unable to compete with large, wealthy landowners and had lost their lands. As a result, many of these small farmers drifted to the cities, especially Rome, forming a large class of landless poor.

Some aristocrats tried to remedy this growing economic and social crisis. Two brothers, Tiberius and Gaius Gracchus (GRA•kuhs), believed that the basic cause of Rome's problems was the decline of the small farmer. To remedy the problem, they urged the council of the plebs to pass land-reform bills that called for the government to take back public land held by large landowners and give it to landless Romans.

Many senators, themselves large landowners whose estates included large areas of public land, were furious. A group of senators took the law into their own hands and killed Tiberius in 133 B.C. His brother Gaius later suffered the same fate. The attempts of the Gracchus brothers to bring reforms had opened the door to more instability and more violence. Changes in the Roman army soon brought even worse problems.

- การปกครองโดยสภาชนชั้นสูงนำมาซึ่งความไม่เท่าเทียม
- อย่างไรก็ดีมีสมาชิกสภาเช่น ทิเบรุสและไกรอุสกรักคุส สองพี่น้องพยายามเสนอทางแก้ปัญหาโดยมองว่าปัญหาความเหลื่อมล้ำมาจากประชาชนไม่มีที่ดินทำกิน
- จึงเสนอให้ยึดที่ดินของชนชั้นสูงมากระจายให้คนไม่มีที่ดินทำกิน
- ผลคือชนชั้นสูงไม่พอใจและฆ่าพี่น้องทิเบรุสและกาคุส

ประชาชนพลเมืองโรมันส่วนใหญ่มีฐานะยากจนไม่มีทั้งที่ทำกินและที่อยู่อาศัย ความแตกต่างของฐานะทางเศรษฐกิจระหว่างพวกแพทริเชียน กับเพลเบียนมีมากขึ้นทุกที และได้มีความพยายามในการแก้ปัญหาเหล่านี้ เช่น

- การออกกฎหมายลิซีเนียน (Licinian Law) ซึ่งเป็นกฎหมายจำกัดการครอบครองที่ดินได้มาจากการทำสงคราม แต่ด้วยอิทธิพลของชนชั้นสูง กฎหมายดังกล่าวจึงไม่มีผลบังคับใช้
- การปรับปรุงทางเศรษฐกิจของพี่น้องตระกูลกรักกุส ที่พยายามจำกัดการครอบครอง ที่ดินของเจ้าของที่ดินรายใหญ่และให้ที่นาแก่เกษตรรายย่อยในดินแดนที่ยึดครองมาได้ การปรับปรุงดังกล่าวนี้แม้ว่าจะไม่สัมฤทธิ์ผลทั้งหมด แต่ข้อเสนอบางอย่างได้ถูกนำมาใช้ในระยะเวลาต่อมา

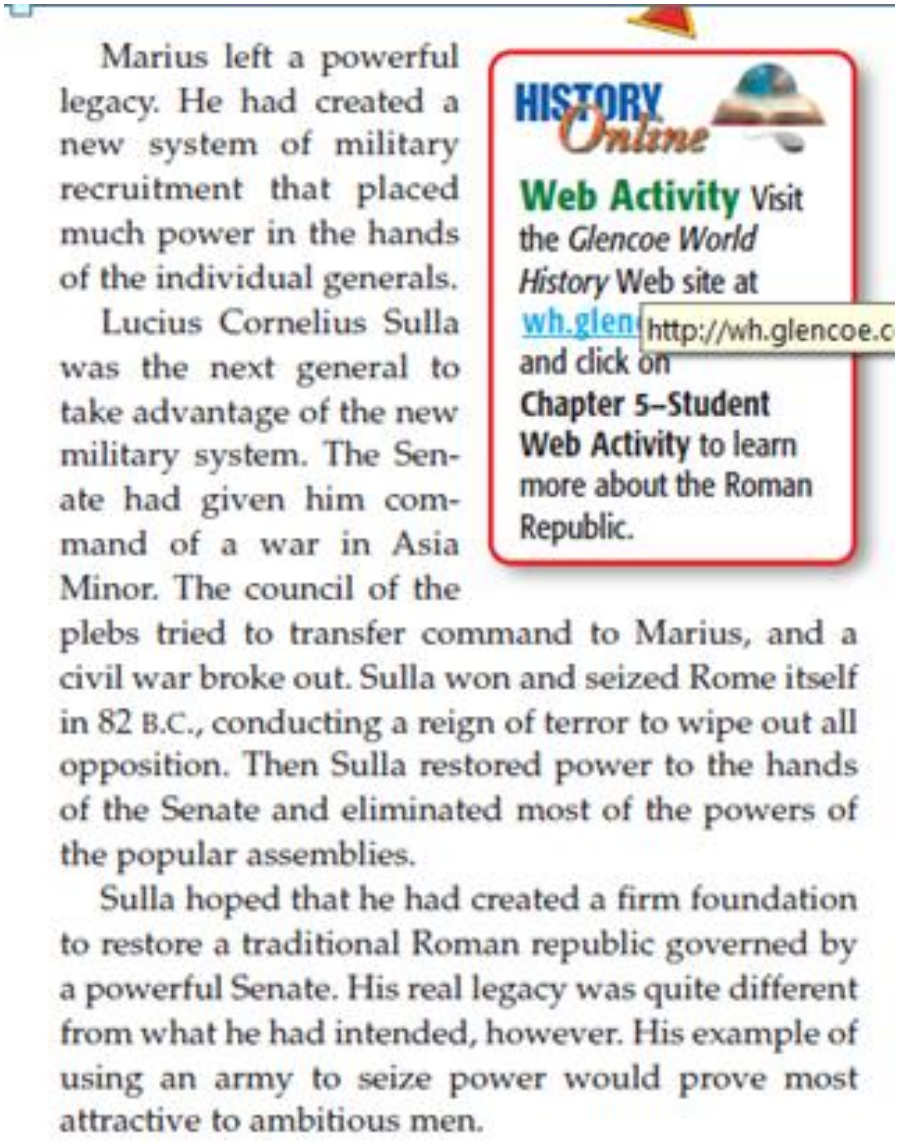

Marius left a powerful legacy. He had created a new system of military recruitment that placed much power in the hands of the individual generals.

Lucius Cornelius Sulla was the next general to take advantage of the new military system. The Senate had given him command of a war in Asia Minor. The council of the plebs tried to transfer command to Marius, and a civil war broke out. Sulla won and seized Rome itself in 82 B.C., conducting a reign of terror to wipe out all opposition. Then Sulla restored power to the hands of the Senate and eliminated most of the powers of the popular assemblies.

Sulla hoped that he had created a firm foundation to restore a traditional Roman republic governed by a powerful Senate. His real legacy was quite different from what he had intended, however. His example of using an army to seize power would prove most attractive to ambitious men.

HISTORY Online

Web Activity Visit the *Glencoe World History* Web site at wh.glen http://wh.glencoe.c and click on **Chapter 5–Student Web Activity** to learn more about the Roman Republic.

- Marius เป็นผู้บัญชากองทัพที่โด่งดังเมื่อชนะศึกที่แอฟริกาเหนือ ได้รับเลือกเป็นกงสุลเมื่อ ก.ค.ศ.107 Marius จัดตั้งกองทัพแบบใหม่ **โดยใช้อาสาสมัคร คือคนโรมันที่สาบานว่าจะจงรักภักดีต่อผู้นำกองทัพ (ไม่ใช่สภาสูง) จะมีที่ดินทำกินหรือไม่ก็ได้ (แต่เดิมต้องมีที่ดินทำกิน)**
- ก.ค.ศ.90 เกิด สงครามภายในระหว่างรัฐบาลกลาง (กรุงโรม) กับชาวอิตาลีตามเมืองต่างๆ เหตุเพราะพวกเขาคิดว่าไม่ได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์มากพอจากสาธารณรัฐ จึงก่อจลาจล รัฐบาลกลางแก้ปัญหาด้วยการมอบความเป็นพลเมืองแก่เสรีชนทั้งหมด นับจากนั้นเป็นต้นมา ชาวโรมันจึงหมายถึงคนอิตาลี หรือคนอิตาลีคือชาวโรมัน
- **พลังของสามัญชนจึงเพิ่มขึ้นมาก ท้าทายอำนาจสภาสูง แต่ไม่ได้ล้มล้างสภาสูง**

- ในช่วงสงครามกลางเมืองดังกล่าว Lucius Cornelius Sulla ขึ้นดำรงตำแหน่งกงสุลเมื่อ.ค.ศ. 88 ได้รับคำบัญชาจากสภาสูงให้ไปรบเอเชียไมเนอร์ แต่สภาสามัญชนไม่เห็นด้วยและมอบอำนาจบัญชาการทหารแก่ Marius
- กงสุล Sulla เห็นว่าการกระทำดังกล่าวผิดกฎหมายจึงเดินทัพเข้าโรมหวังจับ Marius แต่ Marius ชิงหลบหนีออกจากโรม
- จากนั้น Sulla นำทัพเพื่อไปรบกับเอเชียไมเนอร์ ในช่วงนี้เองกองกำลังของ Marius ได้รวมกับกองกำลังของกงสุล Cinna (กงสุลมี 2 คน) เข้ากรุงโรม เกิดสงครามกลางเมือง ในที่สุด Sulla เป็นผู้ชนะ
- จากชัยชนะดังกล่าว Sulla ทำการกวาดล้างฝ่ายตรงข้าม คืนอำนาจแก่สภาสูง พวกสามัญชนถูกทำลายราบคาบ
- **ผลงานของ Sulla ทำให้คนรุ่นหลังเรียนรู้ว่าอำนาจกองทัพมีความสำคัญและมีประโยชน์ทางการเมืองมากเพียงใด**

Reading Check **Explaining** What was the sequence of events that led to the deaths of Tiberius and Gaius Gracchus?

A New Role for the Army

In 107 B.C., a Roman general named Marius became consul and began to recruit his armies in a new way. For a long time, the Roman army had been made up of small farmers who were landholders. Now Marius recruited volunteers from the urban and rural poor who owned no property. To recruit them, he promised them land. These volunteers swore an oath of loyalty to the general, not to the Roman state. As a result, Marius created a new type of army that was not under government control. In addition, generals were forced to become involved in politics in order to get laws passed that would provide the land they needed for their veterans.

The Collapse of the Republic

For the next 50 years (82–31 B.C.), Roman history was characterized by civil wars as a number of individuals competed for power. Three men—**Crassus, Pompey, and Julius Caesar**—emerged as victors.

Crassus was known as the richest man in Rome. Pompey had returned from a successful command in Spain as a military hero. Julius Caesar also had a military command in Spain. The combined wealth and power of these three men was enormous and enabled them to dominate the political scene and achieve their basic aims.

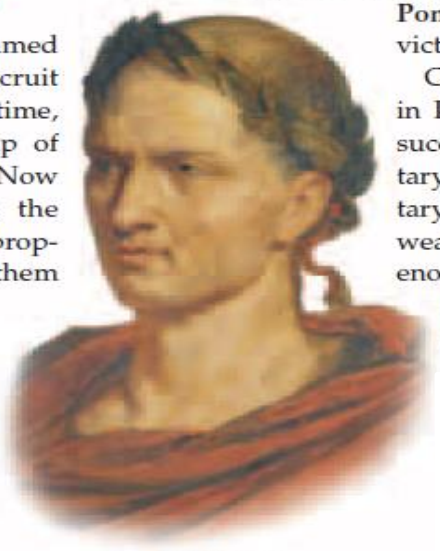

Julius Caesar

- Pompey กับ Crassus รับตำแหน่งกงสุลต่อจาก Sulla แม้ 2 คนนี้เคยร่วมรบร่วมงานกับ Sulla แต่ไม่ได้ดำเนินนโยบายตามอย่าง Sulla กลับฟื้นฟูอำนาจของพวกสามัญชน
- ในขณะเดียวกันเกิดขุนพลผู้โด่งดังอีกคนจากชัยชนะที่สเปน นามนั้นคือ จูเลียส ซีซาร์ (Julius Caesar) ร่วมมือกับอีกสองคนปกครองแบบสามทหารเสือ

- ซีซาร์จึงจับมือกับ Pompey และ Crassus ที่ถูกสภาสูงกีดกันอยู่ก่อนแล้ว
- ตัวซีซาร์ได้เป็นผู้บัญชาการทหารพิเศษในเขต Gaul---ฝรั่งเศสปัจจุบัน เป็นเวลา 5 ปี
- Crassus ดำรงตำแหน่งผู้บัญชากองทัพในซีเรีย ส่วน Pompey เป็นผู้บัญชาการทหารในสเปน
- ***อำนาจของทั้งสามคนมีมากกว่าสภาซีเนท

Spain, Crassus was given a command in Syria, and Caesar was granted a special military command in Gaul (modern France)—where he achieved success and distinction as a military leader.

When Crassus was killed in battle in 53 B.C., however, only two powerful men were left. Leading senators decided that rule by Pompey alone would be to their benefit. They voted for Caesar to lay down his command.

Caesar refused. During his time in Gaul, he had gained military experience, as well as an army of loyal veterans. He chose to keep his army and moved into Italy by illegally crossing the **Rubicon**, the river that formed the southern boundary of his province. ("Crossing the Rubicon" is a phrase used today to mean being unable to turn back.)

Caesar marched on Rome, starting a civil war between his forces and those of Pompey and his allies. The defeat of Pompey's forces left Caesar in complete control of the Roman government.

Caesar was officially made dictator in 45 B.C. A dictator is an absolute ruler. Realizing the need for reforms, Caesar gave land to the poor and increased the Senate to 900 members. By filling it with many of his supporters and increasing the number of members, he weakened the power of the Senate.

Caesar planned much more in the way of building projects and military adventures to the east. However, in 44 B.C., a group of leading senators assassinated him.

- ซีซาร์ใช้ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารในเขต Gaul เปิดฉากทำสงครามต่อเนื่อง ทำให้ผู้คนล้มตายถึง 2 ล้านคน แต่สามารถครอบครอง Gaul ทั้งหมด ยึดทรัพย์สมบัติและทาสมากมาย ใช้สิ่งเหล่านี้ผูกใจข้าราชการ ความสามารถในการรบและการเอาใจ
- ผลลัพธ์คือกงสุล (Pompey กับ Crassus พันธมิตรเดิมของซีซาร์) กับสภาสูงหวั่นเกรงอำนาจซีซาร์ เรียกร้องให้ซีซาร์กลับเข้ากรุงโรมในฐานะสามัญชน ชี้แจงข้อกล่าวหา แต่ซีซาร์เลือกที่จะนำทัพเข้ากรุงโรม ยึดอำนาจปกครอง ให้เหตุผลว่าเป็นการปกป้องสาธารณรัฐ

การขึ้นสู่อำนาจและจุดสิ้นสุดของซีซาร์

- ฝ่าย Pompey กับสมาชิกสภาสูงหนีไปเกาะกรีซและจัดทัพใหม่ แต่รบแพ้ กองทัพซีซาร์จนต้องหนีไปอียิปต์ กองทัพซีซาร์ตามไปที่อียิปต์ สังหาร Pompey ที่นั่น ก่อนเดินทัพกลับกรุงโรมเมื่อก.ค.ศ. 45
- ซีซาร์มีอำนาจสูงสุดแล้ว ได้รับการแต่งตั้งเป็น “dictator” ผู้คนยกย่องเทิดทูนดุจดั่งเทพเจ้า

- ซีซาร์ปฏิรูปการปกครองด้วยการเพิ่มสมาชิกสภาสูงเป็น 900 คน (จากเดิมที่มีอยู่ 300) คนที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่เป็นคนของซีซาร์นั่นเอง หวังลดอำนาจกลุ่มสภาสูงดั้งเดิม
- ซีซาร์ถูกลอบสังหารจากฝีมือของสมาชิกสภาสูงจำนวนหนึ่ง หลังครองอำนาจเพียง 15 เดือน

The Second Triumvirate A new struggle for power followed Caesar's death. Three men—**Octavian**, Caesar's heir and grandnephew; **Antony**, Caesar's ally and assistant; and Lepidus, who had been commander of Caesar's cavalry—joined forces to form the Second Triumvirate. Within a few years after Caesar's death, however, only two men divided the Octavian, at the age of 32, stood supreme over the Roman world. The civil wars had ended. So had the republic. The period beginning in 31 B.C. and lasting until A.D. 14 came to be known as the Age of Augustus.

Reading Check **Summarizing** How did Caesar weaken the power of the Senate?

คณะสามผู้นำ ครั้งที่สอง (Second Triumvirate)

- การเสียชีวิตของซีซาร์กลายเป็นต้นเหตุสงครามกลางเมืองรอบใหม่
- Octavian ผู้มีอายุ 19 ปีเป็นเหลน (grandnephew) และผู้สืบทอดตำแหน่งของซีซาร์ จับมือกับ Mark Antony ผู้ช่วยซีซาร์ และ Marcus Lepidus อดีตผู้บัญชาการกองทหารม้า ร่วมกุมอำนาจสาธารณรัฐ ต่างช่วยกันเสนอรายชื่อปรปักษ์ที่ต้องกำจัด **ผลคือสมาชิกสภาสูง 300 คนถูกสังหารพร้อมกับยึดทรัพย์ รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้อง**
- **Octavian ปฏิรูปการปกครองครั้งใหญ่อย่างซีซาร์ คราวนี้ใช้วิธีฆ่าทำลายตระกูลขุนนาง บรรดาข้าราชการชั้นสูง กองทหารที่เป็นอุปสรรคต่อการกุมอำนาจ** จัดตั้ง Praetorian Guard ที่ประจำการถาวรในกรุงโรม เทียบเท่ากองทหารรักษาพระองค์

Second Triumvirate

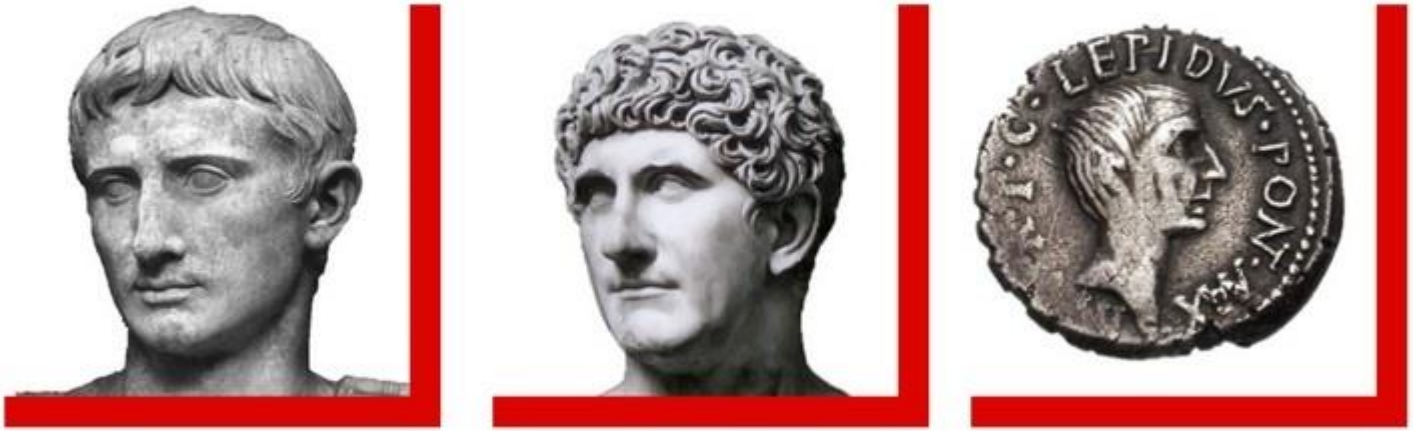

Octavian Antony Lepidus

- ต่อมา Lepidus หลุดจากอำนาจเพราะขัดแย้งกับอีกสองคน
- Octavian กับ Mark Antony จึงร่วมกันปกครองอาณาจักรโรมัน แต่แล้ว 2 ผู้นำขัดแย้งกันเอง Antony ไปเป็นพันธมิตรกับอาณาจักรอียิปต์ที่นำโดยพระนาง Cleopatra VII ในที่สุด Octavian เป็นฝ่ายได้ชัย สงครามกลางเมืองยุติ และยุติสาธารณรัฐโรมันที่มีอายุกว่า 450 ปีด้วย

The Age of Augustus

TURNING POINT **In this section, you will learn how, after the collapse of Rome's republican institutions and a series of brutal civil wars, Augustus created a new order that began the Roman Empire.**

In 27 B.C., Octavian proclaimed the "restoration of the Republic." He knew that only traditional republican forms would satisfy the Senate. At the same time, he was aware that the republic could not be fully restored. Although he gave some power to the Senate, Octavian in fact became the first Roman emperor. In 27 B.C., the Senate awarded him the title of **Augustus**—"the revered one," a fitting title in view of his power.

Augustus proved to be highly popular, but his continuing control of the army was the chief source of his power. The Senate gave Augustus the title imperator, or commander in chief. Imperator gave us our word *emperor*.

Augustus maintained a standing army of 28 legions, or about 150,000 men. (A legion was a military unit of about 5,000 troops.) Only Roman citizens could be legionnaires (members of a legion). Subject peoples could serve as auxiliary forces, which numbered around 130,000 under Augustus. Augustus also set up a praetorian guard of roughly 9,000 men who had the important task of guarding the emperor.

Augustus stabilized the frontiers of the Roman Empire, conquering many new areas. His attempt to conquer Germany failed, however, when three Roman legions under Varus were massacred by German warriors. These defeats in Germany taught Augustus that Rome's power was not unlimited. This knowledge devastated him. For months, he would beat his head on a door, shouting, "Varus, give me back my legions!"

Reading Check **Evaluating** Why did the Roman defeat in Germany devastate Augustus?

What If...

Roman Legions Had Defeated Germanic Tribes?

The Roman Empire was near its height during the first century A.D. However, in A.D. 9, three Roman legions, approximately 15,000 men, were wiped out by Germanic tribesmen led by Arminius in the Teutoburg Forest. From that point on, Rome made no serious attempts to conquer what we know today as Germany.

Consider the Consequences Identify and explain at least two ways in which European history might have been different if the Romans had defeated the German warriors in the Teutoburg Forest.

more and more of the responsibilities that Augustus had given to the Senate. At the same time, as the emperors grew more powerful, they became more corrupt.

Nero, for example, had people killed if he wanted them out of the way—including his own mother. Without troops, the senators were unable to oppose his excesses, but the Roman legions finally revolted. Nero, abandoned by his guards, chose to commit suicide by stabbing himself in the throat after allegedly uttering these final words: "What an artist the world is losing in me."

At the beginning of the second century, a series of five so-called good emperors came to power. They were Nerva, Trajan, Hadrian, Antoninus Pius, and Marcus Aurelius. These emperors created a period of peace and prosperity known as the ***Pax Romana***—the "Roman Peace." The *Pax Romana* lasted for almost a hundred years. These rulers treated the ruling classes

- Pax Romana, Roman peace
- เป็นสมัยของความสันติสุขอันยืนยาวโดยแทบจะไม่มีการขยายตัวทางทหารเช่นในคริสต์ศตวรรษที่หนึ่งและสองของจักรวรรดิโรมัน เป็นสมัยที่ยืนยาวถึงราว 200 ปีที่เริ่มตั้งแต่ปี 27 ก่อนคริสต์ศักราชจนถึงปี ค.ศ. 180

ever seen. It covered about three and a half million square miles (about 9.1 million square km) and had a population that has been estimated at more than fifty million.

The emperors and the imperial government provided a degree of unity. Much leeway was given to local customs, and the privileges of Roman citizenship were granted to many people throughout the empire. In A.D. 212, the emperor Caracalla gave Roman citizenship to every free person in the empire.

Cities were important in the spread of Roman culture, Roman law, and the Latin language. Provincial cities resembled each other with their temples, markets, and public buildings. Local city officials acted as Roman agents, performing many government duties, especially taxation.

Latin was the language of the western part of the empire, whereas Greek was used in the east. Roman culture spread to all parts of the empire and freely mixed with Greek culture. The result has been called Greco-Roman civilization.

Economic and Social Conditions The Early Empire was a period of much prosperity, with internal peace leading to high levels of trade. Merchants from all over the empire came to the chief Italian ports of Puteoli (pyuh•TEE•uh•LY) on the Bay of Naples and Ostia at the mouth of the Tiber. Trade went beyond the Roman frontiers as well and included even silk goods from China. Large quantities of grain were imported, especially from Egypt, to feed the people of Rome. Luxury items poured in to satisfy the wealthy upper classes.

Despite the active trade and commerce, however, farming remained the chief occupation of most people and the underlying basis of Roman prosperity. Large landed estates, called *latifundia* (LA•tuh•FUHN•dee•uh), dominated farming in southern and central Italy. These estates raised sheep and cattle on a large scale using mostly slave labor. Small peasant farms continued to exist in northern Italy.

An enormous gulf separated rich and poor in Roman society. The upper classes lived lives of great leisure and luxury in their villas and on their vast estates. Small farmers often became dependent on the huge estates of their wealthy neighbors. In the cities, many poor citizens worked in shops and markets. Thousands of unemployed people depended on the emperor's handouts of grain to survive.

Reading Check **Summarizing** What were the economic conditions and chief occupations in Rome during the Early Empire?

- ในช่วงปลายของจักรวรรดิโรมันสภาวะทางเศรษฐกิจค่อย ๆเสื่อมลงทีละน้อย จากการที่โรมันเสียดุลการค้ากับดินแดนต่าง ๆที่อยู่ในความครอบครองของโรมัน
- กรุงโรมกลายสภาพเป็นตลาดสินค้าจากดินแดนต่าง ๆทำให้รัฐบาลต้องใช้รายได้ของรัฐจ่ายค่าสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นจำนวนมากจนต้องลดค่าเงินเหรียญโรมัน และนำไปสู่การเกิดเงินเฟ้อ เงินเหรียญโรมันไม่มีค่า เมื่อระบบเศรษฐกิจเงินตราล่มสลายไป เกิดลักษณะทางเศรษฐกิจในระบบการแลกเปลี่ยนสินค้าและแรงงานแทนที่
- ชาวนาและสามัญชนทั่วไป ต้องรับภาระในการเสียภาษีที่ไม่เป็นธรรมให้แก่รัฐ เพราะคนเหล่านี้มีฐานะยากจนอยู่แล้ว แต่ต้องเสียภาษีเป็นจำนวนมาก ไม่มีอภิสิทธิ์ใด ๆที่จะยกเว้นการเสียภาษีเหมือนเช่นชนชั้นสูงและกองทัพ
- ในระยะหลังของสมัยจักรวรรดิ รัฐไม่มีรายได้ที่มาจากการทำสงคราม แต่ขณะเดียวกันก็คงมีรายจ่ายเป็นจำนวนมาก ดังนั้นพวกชาวนา พวกพ่อค้ารายย่อย ๆและสามัญชนทั่วไปจึงถูกขูดรีดภาษีอย่างหนัก

SECTION 4

The Development of Christianity

Guide to Reading

Main Ideas
- Jesus, a Jew from Palestine, began his public preaching.
- Christianity spread throughout the empire and eventually became the state religion of Rome.

Key Terms
procurator, New Testament, clergy, laity

People to Identify
Jesus, Simon Peter, Paul of Tarsus, Constantine, Theodosius the Great

Places to Locate
Judaea, Jerusalem, Aegean Sea

Preview Questions
1. What religious climate existed in Rome prior to Christianity?
2. Why were Christians persecuted?
3. Why did Christianity grow so quickly?

Reading Strategy
Summarizing Information In the diagram below, identify the political views held by the three groups.

Preview of Events

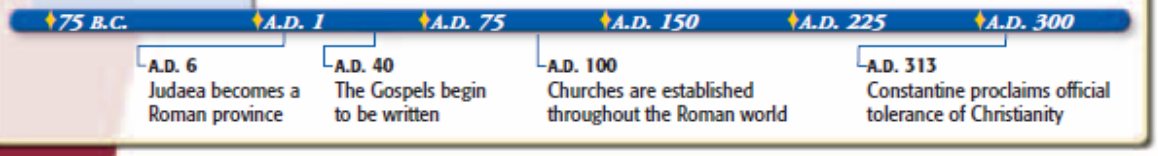

- คริสต์ศักราช 6 โรมันพิชิตอาณาจักรของชาวยิว ชื่อ ยูดาห์ (Judah) เรียกว่าจูเดีย (Judea) **ศาสนาคริสต์มีรากฐานมาจากยิว**

Background: Roman Religion

Augustus brought back traditional festivals and ceremonies to revive the Roman state religion, which had declined during the turmoil of the late Roman Republic. The official state religion focused on the worship of a number of gods and goddesses, including Jupiter, Juno, Minerva, and Mars. (In addition, beginning with Augustus, emperors were often officially made gods by the Roman Senate, thus bolstering support for the emperors.)

- เดิมชาวโรมันบูชาเทพเจ้าหลายองค์ ทั้งจูปิเตอร์ จูโน มิเนอวาร์ และมาร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยจักรพรรดิออกุสตุส เน้นการนับถือเทพเจ้าและใช้เทพอ้างความชอบธรรมในการปกครอง

JUPITER– "ราชาแห่งเทพเจ้าและมนุษย์" JUNO ราชินีแห่งเทพเจ้า MINERVA เทพีแห่งปัญญา

ตารางเปรียบเทียบเทพกรีกและโรมัน

Greek and Roman Gods

Greek God	Roman God	Role
Ares	Mars	god of war
Zeus	Jupiter	chief god
Hera	Juno	wife of chief god
Aphrodite	Venus	goddess of love
Artemis	Diana	goddess of the hunt
Athena	Minerva	goddess of wisdom
Hermes	Mercury	messenger god
Hades	Pluto	god of the underworld
Poseidon	Neptune	god of the sea
Hephaestus	Vulcan	god of fire

Chart Skills

The Romans adopted many of the gods of the peoples they conquered. Eventually the most important gods took on the characteristics of the Greek gods.

1. **Applying Chart Skills** Nike—the Greek goddess of victory—is the name of a sports shoe. What names in the chart do you recognize and what do you associate them with? In your examples, what is the connection to a particular god?

The Romans believed that the observation of proper ritual by state priests brought them into a right relationship with the gods. This guaranteed peace and prosperity. Indeed, the Romans believed that their success in creating an empire meant that they had earned the favor of the gods. As the politician Cicero claimed in the first century B.C., "We have overcome all the nations of the world, because we have realized that the world is directed and governed by the gods."

At the same time, the Romans were tolerant of other religions. They allowed the worship of native gods and goddesses throughout their provinces. They even adopted some of the local gods.

After the Romans conquered the states of the Hellenistic east, religions from those regions flooded the

- ชาวโรมันเชื่อว่าถ้าอาณาจักรมั่นคง แสดงว่า ความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นไปด้วยดีและพระเจ้ากำหนดเช่นนั้น
- แต่ในขณะเดียวกันโรมันก็มีความอดทนต่อศาสนาอื่น อนุญาตให้ประชาชนที่นับถือศาสนาอื่นบูชาตามความเชื่อได้

The Jewish Background

In Hellenistic times, the Jewish people had been given considerable independence. By A.D. 6, however, **Judaea,** which embraced the lands of the old Jewish kingdom of Judah, had been made a Roman province and been placed under the direction of a Roman official called a procurator.

Unrest was widespread in Judaea, but the Jews differed among themselves about Roman rule. The priestly Sadducees (SA·juh·SEEZ) favored cooperation with Rome. The scholarly Pharisees (FA·rah·SEEZ) held that close observance of religious law would protect Jewish identity from Roman influences. The Essenes lived apart from society, sharing goods in common. Like many other Jews, they waited for God to save Israel from oppression. The Zealots, however, called for the violent overthrow of Roman rule. In fact, a Jewish revolt began in A.D. 66, only to be crushed by the Romans four years later. The Jewish temple in **Jerusalem** was destroyed.

Reading Check **Identifying** Name four of the

- ตั้งแต่สมัยเฮเลนิสติกของกรีก ชาวยิวถือว่าเป็นกลุ่มคนอิสระ จนกระทั่งศตวรรษที่ 6 ดินแดนยูดาห์ถูกรวมเป็นจังหวัดหนึ่งของโรมัน ---ชาวยิวซึ่งนับถือพระเจ้าองค์เดียวไม่พอใจศาสนาแบบกรีกและโรมันที่นับถือเทพหลายองค์
- ในปีค.ศ. 66 ชาวอิสราเอลถูกกล่าวหาว่าเป็นกบฏที่ต้องการหลุดพ้นจากการเป็นทาสโรม และถูกปราบปรามด้วยการประหารมากมาย ซึ่งชนชาติอิราเอลและ มหาวิหารถูกทำลายไปพร้อมกัน

The Rise of Christianity

A few decades before the revolt, a Jewish prophet named Jesus traveled and preached throughout Judaea and neighboring Galilee.

The Message of Jesus Jesus believed that his mission was to complete the salvation that God had promised to Israel throughout its history. He stated:

"Do not think that I have come to abolish the Law or the Prophets; I have not come to abolish them but to fulfill them." According to Jesus, what was important was not strict adherence to the letter of the law but the transformation of the inner person: "So in everything, do to others what you would have them do to you, for this sums up the Law and the Prophets."

God's command was to love God and one another. Jesus said, "Love the Lord your God with all your heart and with all your soul and with all your mind and with all your strength. This is the first commandment. The second is this: Love your neighbor as yourself." Jesus voiced the ethical concepts—humility, charity, and love toward others—that would later shape the value system of Western civilization.

Jesus' preaching eventually stirred controversy. Some people saw Jesus as a potential revolutionary who might lead a revolt against Rome. Jesus' opponents finally turned him over to Roman authorities. The procurator Pontius Pilate ordered Jesus' crucifixion.

After the death of Jesus, his followers proclaimed that he had risen from death and had appeared to them. They believed Jesus to be the Messiah (anointed one), the long expected deliverer who would save Israel from its foes.

- คริสต์ศาสนาได้กำเนิดขึ้นในช่วงต้นของสมัยจักรวรรดิโรมัน ผู้ก่อตั้งศาสนา คือ พระเยซูคริสต์
- คริสต์ศาสนาเป็นศาสนาต้องห้ามของจักรวรรดิโรมันและถูกทางการปราบปรามอย่างรุนแรง
- จนกระทั่งในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 4 จักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 1 (Constantine I ค.ศ. 306-337) ทรงนับถือคริสต์ศาสนา
- ใน ค.ศ. 394 จักรพรรดิทีโอโดซิอัสที่ 1 (Theodosius I ค.ศ. 379-395) ได้ประกาศให้คริสต์ศาสนาเป็นศาสนาประจำจักรวรรดิโรมัน ทำให้คริสต์ศาสนาขยายตัวมีผู้นับถือมากขึ้น
-

The Spread of Christianity Christianity began as a movement within Judaism. After the reports that Jesus had overcome death, the Christian movement won followers in Jerusalem and throughout Judaea and Galilee.

Prominent apostles, or leaders, arose in early Christianity. One was **Simon Peter,** a Jewish fisherman who had become a follower of Jesus during Jesus' lifetime. Peter was recognized as the leader of the apostles. Another major apostle was **Paul,** a highly educated Jewish Roman citizen who joined the movement later. Paul took the message of Jesus to Gentiles (non-Jews) as well as to Jews. He founded Christian communities throughout Asia Minor and along the shores of the **Aegean Sea.**

At the center of Paul's message was the belief that Jesus was the Savior, the Son of God who had come to Earth to save humanity. Paul taught that Jesus' death made up for the sins of all humans. By accepting Jesus as Christ (from *Christos,* the Greek term for Messiah) and Savior, people could be saved from sin and reconciled to God.

The teachings of early Christianity were passed on orally. Written materials also appeared, however. Paul and other followers of Jesus had written letters, or epistles, outlining Christian beliefs for

- **การแพร่ขยายของศาสนาคริสต์**
- ศาสนาคริสต์สืบทอดต่อมาจากศาสนาดั้งเดิมของชาวยิวคือยูดาห์ มีผู้นำคนสำคัญคือซีโมน เปโตร ชาวยิว ซึ่งเป็นชาวประมง ที่หันมาเผยแพร่ศาสนา และปอล ชาวโรมันเชื้อสายยิว ซึ่งสอนว่าพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้าและลงมาโลกมนุษย์เพื่อช่วยเหลือทุกคน การตายของท่านเพื่อล้างบาปให้มนุษย์
- การสอนศาสนาคริสต์ช่วงแรกใช้สอนแบบปากต่อปาก

The Roman government began persecuting (harassing to cause suffering) Christians during the reign of Nero (A.D. 54–68). The emperor blamed the Christians for the fire that destroyed much of Rome and subjected them to cruel deaths. In contrast, in the second century, persecution of Christians diminished. By the end of the reigns of the five good emperors, Christians still represented a small minority, but one of considerable strength.

Reading Check **Explaining** Why did the Roman authorities fear Jesus?

- ในภายหลังรัฐบาลโรมันได้กีดกันและทำลายศาสนาคริสต์ โดยเฉพาะในสมัยจักรพรรดิเนโร ได้กล่าวหาว่าศาสนาคริสตุสร้างความวุ่นวายในกรุงโรม
- แต่อย่างไรก็ดีในศตวรรษที่ 2 ศาสนาคริสต์ได้รับการฟื้นฟูขึ้นอีกครั้ง

to A.D. 325? How does this correlate to the history of Christianity?

2. **Applying Geography Skills** What geographical factors both helped and limited the spread of Christianity?

centuries by forcing it to become more organized. Fear of persecution meant that only the most committed individuals would choose to follow the outlawed faith.

Crucial to this change was the emerging role of the bishops, who began to assume more control over church communities. The Christian church was creating a new structure in which the clergy (the church leaders) had distinct functions separate from the laity (the regular church members).

Christianity grew quickly in the first century, took root in the second, and by the third had spread widely. Why was Christianity able to attract so many followers?

First, the Christian message had much to offer the Roman world. The Roman state-based religion was impersonal and existed for the good of Rome. Christianity was personal and offered salvation and eternal life to individuals. Christianity gave meaning and purpose to life.

Second, Christianity seemed familiar. It was viewed by some as similar to other religions, offering immortality as the result of the sacrificial death of a savior-god.

Finally, Christianity fulfilled the human need to belong. Christians formed communities bound to one another. In these communities, people could express their love by helping one another and offering assistance to the poor and the sick. Christianity satisfied the need to belong in a way that the huge Roman Empire could never provide.

- **เหตุที่คริสต์ศาสนามีความเจริญรุ่งเรืองและแผ่ขยายได้อย่างกว้างขวางเนื่องจาก**
- (1) จักรพรรดิโรมันในยุคนั้นขาดความสามารถในการบริหารและขาดคุณสมบัติของความเป็นผู้นำ
- (2) ผู้นำทางคริสต์ศาสนาในเวลานั้นมีคุณสมบัติที่จักรพรรดิไม่มี
- (3) ความแตกแยกและเสื่อมโทรมของสังคมและการเมืองในจักรวรรดิสมัยนั้น คนจึงหวังมีชีวิตอย่างมีความสุขในโลกหน้า
- (4) อานารยชนที่รุกรานเข้ามาได้ทำลายแต่ความรุ่งเรืองของโรมันในด้านสถาบันการเมืองการปกครองเท่านั้น หาได้ยุ่งเกี่ยวกับคริสต์ศาสนาแต่อย่างใดไม่